

ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Αναρχική Εφημερίδα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καλεσμα στους μαθητες-----	1
Ανεμομαζώματα-----	2
Κουφαλες δεν ξοφλησαμε-----	3
Εξι μικρα σημεια για το λειτούργηκο της αιτίας-----	3
Για καποιο συντροφο που σκοτώσανε-----	3
Φασισμος και γενικευμενη τρομοκρατια-----	4
Ο φασισμος γεννα τον πολεμο-----	5
Κοντρα στη φασιστικη αναγεννηση-----	5
Δεν θελει κρατη η καρδια-----	5
Η παρουςια των ξενων εργατων...--	5
Οπτικη-----	6
Εισαγωγικο-----	6
Ο σουβλαντζης, η γκομενα και ο αναρχικος-----	7
Κοινωνια και κρατος-----	8

Ερχόμαστε

"Πλησιάζουμε
Στα δαση
Παρτε το δρομο του πρώινου
Ανεβείτε τα σκαλοπατια της
καταχνίας

Πλησιάζουμε
Της γης σφιχθηκε η καρδια

Μια μερα ακομα να
γεννήσουμε τον κοσμο

Ο ουρανος θα φαρδυνει
Βαρεθηκαμε
Να κατοικουμε στα ερείπια του
υπνου
Στη χαμηλη σκια της
αναπαυσης
Της κουρασσης της
εγκαταλειψης

Η γη θα ξαναπαρει το σχημα
των ζωντανων κορμιων μας
Ο ανεμος θα μας υποσπει
Ο ηλιος κι η νυχτα θα διαβουν
τα ματια μας
Χωρις ποτε να τ'αλλαξουν

Το βεβαιο μας διαστημα ο
καθαρος μας αερας μπορεί
Να γεμίσει την αργητα που
εσκαψε η συνηθεια
Θα προσεγγίσουμε ολοι μια
καινούρια μνημη
Θα μιλήσουμε μαζί μια αισθητη
γλώσσα..."

"Χωρίς ήλικο"
PAUL ELYARD

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ, ΝΕΟΛΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ...

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ, ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ...

1.
Οι ηλίθιοι μας περικινώνουν, οι υπνοί μας σαμποταρν, τα μαθήματα ξαναρχίζουν! Πανωκοβλήτοι οι εχθροί μας, με το χαμογελο του τρομου στα γερασμενα τους στοματα, κατχαζουν για το τελος των καταληψεων... Γελιοι υπανθρωποι!
Κομματσουλα, νεολαιονταρτζηδες, υπουργοι, φυλλαδες, "αγαπημενοι" γονεις, φασισταρια, ολοι τους, οι αληθινοι αυτοι ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ της χαρας μας, πεταγμενοι καθε τοσο στο σκουπιδια, καθε φορα που η ζωη ξεχειλίζει απο μεσα μας, βγαζουν και παλι το κεφαλι τους απο το βουρκο... Γελιοι εσεις και αιθεροβαμονες!
Γιατι ποσο αδικα ελπίζουν...
Τα ψεμματα, οι σκυφαντιες, τα δακρυγονα, η "αγανακτηση", ειναι τοσο μα τοσο λιγα για να σταματησουν τον ορμητικο χειμωρο της ελπίδας και της λυσσας που αργα η γρηγορα θα τους εξοντώσει.

2.
"Οι καταληψεις, ειναι αληθεια, μερα με την μερα τελειωνουν. Οι επομενες μερες βρισκουν ολο και περισσοτερους νεολαιους στις εξομες των σχολικων στρατοπεδων συγκεντρωσης. Οι πρώινες προσεuchs θα διαδεχονται τα ξενυχτα με μπιντες και συζητηση, οι παραταγμενοι σε σειρες μαθητες θα διαδεχονται το πανεμορφο "χαος" των καταληψεων, αποχανυμενοι και σκουφιασμενοι (καθως και ποτισμενοι με εκδινηση) καθηγητες θα παρουν τη θεση των χαρουμενων προσωπων, η ησυχια και ο τρομος στα σχολικα κελια θα παρουν ξανα τη θεση της πλακας και του γελιου, τα απογευματινα φροντιστηρια και το ψυχαναγκαστικο διαβαση τη θεση της διαδηλωσης, οι διειννυτες θα ξαναανοιγουν καθε μερα τις πορτες "Θριαμβεντικα", τα δεκαλεπτα διαλλειματα τη θεση θα παρουν του παντοτινου διαλλειματος, τα κουνδινια (οπως και στην κολαση) θα διαταζουν τα κεφαλια "να ξαναμπουνε μεσα", το φλερτ, ο ερωτας, η ηδονη θα παρουν τη θεση τους "για μετα τις εξετασεις", οι γαλανολενκες θα ανεμισουν ξανα στη θεση των δικων μας-μανυροκοκινων, θελουν παλι προσωπα χαμηλωμενα, γερασμενα, αρρωστα να κοιβαλανε το βαρος μιας ανυπαρκτης ζωης απο το σπυτι στο σχολειο και απο το σχολειο στο φροντιστηριο. ΠΟΣΟ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΟΙ ΓΕΛΟΙΟΙ ΟΤΙ ΘΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ;"

3.
Ισχυρίζονται πως ολα αυτα γινονται για το "μελλον". Για την κατακτηση της "γνωσης". Για να μπορουμε ανριο, λει, να "πιασουμε μια δουλεια και να ζησουμε σαν ανθρωποι, να κανουμε μια οικογενεια, να γινουμε ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ...". Αναρωτιούνται "τι θα γινει τωρα που χανονται σχολικες ωρες, τι θα γινει η κοινωνια χωρις την εκπαιδευση...". Χτυπιούνται για "το που παιι η

πατριδα μας, οταν οι νεοι δεν δινουν δεκαρα για τα σωστα και τα δικα της πολιτειας...". Απορουν για το "που οδενει ο τοπος οταν οι νεοι δεν εχουν ιδανικα, ταξη και εθνικοφροσνη...". Ναι. Δικαια ανυσηχουν. Γιατι δεν υπαρχει κανενας λογος να ασχολουμε "με το επιγγεμματο μας μελλον" που ετσι η αλλιος θα μας στελει στα απανθωπα εργοστασια, θα μας κανει υποτακτικους του καθε αφεντικου η στη "καλντερη" θα κανει εμας μισανθρωπους εκμεταλλεντες, καθαραματα που θα ζουμε απο τον ιδρωτα των αλλων. Δεν υπαρχει κανενας λογος να μας γοητευει η οικογενειακη "καριερα" ποσο μαλλον οταν τα ολεθρια αποτελεσματα της στον "χαρκτηρα" τα ζουμε καθημερινα. Αρνουμεσθε να υπολογισουμε το καλο της οποιαδηποτε "πατριδας" οταν στο ονομα αυτης της "πατριδας" θα μας στελουν αργα η γρηγορα εινε στον ταφο εινε στη δολοφονια αλλων που τωρα και αυτοι βασανίζονται στα σχολικα τους κελια. Χαρα μας προφνει το γεγονος οτι θα κανουμε κακο στην πολιτεια και στην ταξη της γιαι το κρατος ειναι αυτο που ΟΕΟ ΥΠΑΡΧΕΙ εμεις θα παλευουμε να σωσουμε τη ζωη και τη χαρα εναντιον του, ειναι αυτο που ζει γιαι (νομίζει) οτι "μας εχει κανει πριν γεννηθουμε ακομα"... Οσο για την γνωση τους τη χαρίζουμε... ο,τι χρειαζομαστε να μαθουμε, το μαθαινουμε και μονοι μας...

Οταν ομως οι αλητες φωνάζουν οτι δεν εχουμε ιδανικα, το ξερουν, το ξερουμε οτι το ψεμα τους ειναι μεγαλο. ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΙ ΕΧΟΥΜΕ ΙΔΑΝΙΚΑ. Μονο που τα ιδανικα μας αυτα τους τρομαζουν. Ειναι το ιδανικο μιας λεντερης, αγριας και δημιοιργικης ζωης, χωρις να μας δινει κανεις διαταγες, χωρις να δουλευουμε για κανενα, χωρις τιποτα να στεκεται εμποδιο στην ηδονη και το παιγνιδι. Ειναι τα ιδανικα του να γινουμε ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, για τους εαυτους μας και τους αλλους, και το χειροτερο ειναι πως αυτοι (αλλα και εμεις) ξερουν οτι αυτα τα ιδανικα ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.

4.
Το κτηνος ομως δεν θα πεθανει τοσο ευκολα. Αν δελουμε μια αλλη ζωη, ας το ξερουμε καλα με τη λυσσα μας θα τη φτιαζουμε. Ειναι γιαι αυτοι ειναι τοσο αρρωστοι που συνθησαν πια και η υγεια τους πανωβαλλει. Ειναι γιαι δεν ειναι καθολου διατεθειμενοι να χασουν τις καρεκλες, τις βεργες, τις λιμουινες, τα υποργεια, την κομματικη ταυτοτητα, το μελλον τους σε βασανιστες και υπαλληλοι, δεν ειναι διατεθειμενοι να χασουν ουτε αυτη την αυτοκαταστροφικη οικογενειακη τους μικροεξουσια. Αν καποιοι ειναι "δικαιολογημενοι" γιαι αυτη τους τη σταση (γιαι ισως δεν ξερουν να κανουν και διαφορετικα) εμεις πρεπει να τους διδαξουμε. Και μπορουμε να τους διδαξουμε μονο με το ζωντανο μας παραδειγμα μιας ανυπαταξης γιαινο και βιαιης συγχροσης, με οτι στεκεται εμποδιο μπροστα μας. Γιαι ειναι η βια οχι μονον εργαλειο για τη νικη μας, αλλα και κορυφαια εκφραση της γνωσης οργης που κρυφουμε μεσα μας. Δεν θα αψησουμε τα θιαβερα οργανα της εξουσιας, αξιοθηρητους ΚΝιτες, παρακμηλους αριστεριστες, ψυχοπαθη κομματσουλα να μας παρασπονουν στις ξεπουλημενες αιτηματολογιες (ΙΕΚ, 15% και λοιπες αηδίες) που το μονο που θελουν ειναι να χασουμε την εξεγερση για χαρη αχρηστων βελτιωσεων της μιζεριας, που θελουν ΝΑ ΜΗ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΙΑΣ ΠΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ. Πρεπει να σωσουμε τους εχθρους μας. Κανενας οικτος δεν τους αρμοζει. Πρεπει να εξεγερθουμε.

5.
Τωρα που οι καταληψεις προσωρινα σταματανε να αναλογισουμε τι εγινε και τι θα γινει. Να μην επαναπαυθουμε. Οι καταληψεις, οι συγχροσεις του Γεναρη του 91 και οι επομενες, α'α και

Συνχεια στη σελιδα 2

Γίνε και εσύ "ταραχοποιό στοιχείο"... Μπορείς...!

Συνέχεια από τη σελίδα 1

αντες που θα έρθουν είναι και μπορούν να γίνουν ακόμα περισσότερο το πρώτο βήμα για την απελευθέρωση. Όταν "σπυροφάντουν" την "αναρχία στα σχολεία" και το "χαος των καταλήψεων", το αναγνωρίζουν και εκείνοι: Η αναρχία είναι μεσα σε κάθε ελεύθερο άνθρωπο, οι καταλήψεις μας προσφέρουν την ευκαιρία να δοκιμάσουμε να οργανωνόμαστε και να ζούμε χωρίς κρατος και εξουσία, τα οδοφράγματα μας διδάσκουν πως το κρατος και η καταστολή είναι ευθραυστά και μπορούν εύκολα να τα σπάσουμε. Δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα παρα μόνο τις αλυσίδες μας. Έχουμε να κερδίσουμε έναν κοσμο ολόκληρο... Δεν θα γίνουμε εμείς οι μελλοντικοί "αγανακτισμένοι γονείς" γιατί στον κοσμο που θα ζήσουμε, "αγανακτισμένοι γονείς" δεν θα υπάρχουν. Ανεξαρτήτως από το αν οι καταλήψεις σπάνε είναι πια ο καιρος εμείς, μαθητές, νεολαίοι, ελεύθεροι άνθρωποι, ΟΛΟΙ να παρουμε τη ζωή και το οραμα στα χέρια μας. ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΜΕ!

VENCEREMOS

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΣΕ ΜΑΣ ΤΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ

ΚΑΝΤΕ ΕΡΩΤΑ ΟΧΙ ΜΑΘΗΜΑ.

ΟΧΙ ΣΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑ. ΒΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΑΠΟΠΕΙΡΑ"

Συνέχεια από τη σελίδα 7

Τ: Ναι, ναι, αυτήν την Επανάσταση που έχει ξεσπάσει τον Γιαννάκη... Λοιπόν, Β: Λοιπόν η νιγιά μου μου είπε ότι ακριβώς δεν ξέρει τι είναι η αναρχία- μπορεί να είναι συνάγνη μαχητικής ή μαρκα αντιπληροφορικού σπυροφάντουν... πάντως γυναικα δεν είναι... Δεν είναι ανθρώπος με σάρκα και οστά... Μου είπε ότι επειδή ήταν ερωτευμένη με έναν άντρα που βελούχοινοκονόβουθη, κατ' έφευ από αυτό... Λοιπόν τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε; Πίσω μου, τι να κάνω... Π: Θέλεις την νιγιά μου Τάσια μου; ΜΕ ΑΕΡΙΚΟ ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ!!! (ΠΑΥΣΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΟΥ ΟΤΕ)

Στο επόμενο επεισόδιο: Αν δεν έχει γίνει επιστράτευση θα διαβάσετε το 4ο επεισόδιο. (υπεκφυγή συγγραφέα για να μην φανεί ότι ούτε ο ίδιος δεν ξέρει τη συνέχεια) Για όσους ψάρασαν με το εισαγώγικο, κάτω από τον τίτλο: Διαβάστε το αναπόδο.

-1) Περιοδικό MAX και έχουμε την εντύπωση ότι εκείνος ο "ρεπόρτερ" μάλλον εκανε μια "ανασφάλεια" (ζήλες). Αφού μάθαμε τις ιδιαιτερές, ιδιότητες μας καιρός να προετοιμασούμε και τον κυριο Γελαδάρη ότι έχουμε και άλλη μια θυμωμένους εύκολα... (Πλην της το δημοσιογραφικό ταλέντο είναι εμφανές: το παλγκρι απλα εκανε μια βόλτα στο Κωνίνο και αγάρασε οτι αναρχικό και οτι φασιστικό είχε στο μεταξύ δει και κανενα αυτοκόλλητο και εκάτοσε και εγραψε... Κοίτα να δεις πως βγάνουν τα χρήματα...)

-2) Ο Μαρτίος ξεκίνησε παραγωγή. Την πρώτη του μήνα μια παρέα από 9 χρυσαιγίτες περιφερόνται, το βράδυ, κολλώντας αυτοκόλλητα. Εντοπίζονται από συντρόφο και μια περίπολη τους πετυχαίνει και κινούνται στην Πατρίων. Γύρω στα 15 άτομα (οπώς μοθαίνουμε) ξεκινούν το σάφρι. Η "συνάντηση" γίνεται στην Πατρίων και από τα 9 άτομα τα 7 βαδίζουν τα πόδια στον κυκλο... Οι άλλοι 2 εμφορως δεν προλαβαίνουν και δέχονται τις περιπολίες των συντρόφων εως σπου οδηγηθηκαν στην αναίσθησία. Εν τω μεταξύ η κίνηση είχε διακοπεί. Μετα το επιτυχές τέλος οι 15 αποχώρησαν διακριτικά...

ανεμομαζωματα

Επειδή η αξιοπρέπεια είναι τόσο ατομικό ζήτημα, όσο, είδικα όταν καποιος "αναλαμβάνει" εκταν συνθηκών να μιλάει στο ονομα μια ολόκληρης αντίληψης (με ποταμούς από αιμα να έχουν χυθεί στο ονομα αυτο) και συλλογικό, έχουμε την ελάχιστη απαίτηση από τον κυριο Σκυφτούλη να ξεκαθαρίσει κάποια πράγματα ή εως να προσδιορίσει τη θέση του που μετα τις /δύο συνεντεύξεις στον ΓΧ ΦΜ μπάλαντζαρε επικίνδυνο... Δεν επιδιώκουμε κανενα ιεροεξεταστικό θωκο, ουτε επικριρουμε να διώδουμε κανενα από τον χωρο, αλλα είναι πασιφανές πως ενω τίποτα δεν μπορείς να πεις στον 20χρονο που το παίζει "Κινεζος" μετα τη συλλήψη (απολυτα δικαιολογημένη σταση, εκτος και αν απο πριν είχε κανει άλλες δηλώσεις...) μπορείς πολλά να πεις για ένα άτομο με μια ιστορία στο "χωρο" (οχι δεν ξυνομευο πάλες πληγες) που δεν παριστανει τον Κινεζο καν, αλλα παρουσιάζεται σαν "οικογενειαρχος", Κωνωνιολογος", αυτοβούλα φερνει το ΠΑΣΟΚ στη θέση του θύματος της κρατικής καταστολής, και με υφος λεβεντή πουλαει αντιδεξία τρελα κι όλα αυτά υπο τη σκία μιας αναρχικής τοποθετήσης...Επειδή και το ΠΑΣΟΚ γνωρίσαμε, και επειδή ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ παραμενουμε θεωρωνμε ολο αυτο το οσου σαν το λιγοτερο εναν αξιοπυστο θεατρινιομο (τα περι "λαϊκής εξεγερσης" τα αντιμετωπίζουμε ως κερασάκια) και αν στην κοινωνία πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πως η αναρχία ΔΕΝ είναι τα ψελλίσματα του κυριου Σκυφτούλη, ως προς τον κυριο Σκυφτούλη, έχουμε τώρα πια την ΑΠΑΙΤΗΣΗ είτε για ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ είτε ΓΙΑ ΜΟΝΙΜΗ ΣΙΩΠΗ... Στο επανίδειο...

αναρχική εφημερίδα "ΑΠΟΠΕΙΡΑ"

1) Ομορφα τα επεισόδια μετα την τελευταία πορεία των μαθητών. Ξεκίνησαν με κάποια οπασιματα λεωφορειων εως από το ΕΜΠ και ότη συνεχεία εμφανιστηκαν τα ΜΑΤ. Αρχισες πετροβολεως και τα ΜΑΤ με σασή πρόθεση να εκτονωσουν την καταστολή αποχωρούν. Το μπλοκαλο ξαναφουρνιει όταν το φορηγόκι του SKY εμφανίζεται μπροστα από τη πύλη της Στουρναρα. Δεχεται επίθεση με πέτρες και μολότω, ο οδηγός το βαζει στα πόδια, το "οχημα" παραδίδεται στις φλόγες και γίνεται σιαχτι. Οι μπροστινοι επιστρεφουν και αρχίζουν τα δακρυγόνα. Ο κομορς είχε την ωριμότητα να σταματήσει τα επεισόδια τη στιγμή που επρέσε και να αποχωρήσει με το πλήθος, καλντιστος έτσι τα σπείδια του... πρέβει μια χούφτα αναρχικών να μενουν αποκλεισμένοι στο κτιριο (α γυρω δρομοι, είναι ολοι μπλοκαριστοι και κανεις δεν μπορούσε να πληρώσει) Στο μεταξύ δεν ελειφω και οι "ερεδρείες" των "αγανακτισμενων πολλων" που "αγνεμεναν", απεναντι από την πύλη της Πατρίων. Ουτε συλλήψεις, ουτε τραυματίες είχαμε και αυτο είναι βετικό και για το λογο ότι καταδεικνει την ωριμότητα και την εξυδεκρία των πολλων πταρκαζων που πρωτοστάτησαν στις φωτιες (οι "γνώστοι" αυτή τη φορά ήταν πολυ λιγοι).

2) Από την αρχή της μαθητικής πορείας, έγινε προφανές ότι οι διαθέσεις του κοσμου ήταν αρνίες. Πριν καν η διαδήλωση ξεκινήσει, ελκονόβουθη ΓΝΩΣΤΟΙ καμεραν τον TELECITY, η καμερα του κομματιστικου και σπαστικου ενα αυτοκίνητο του σταθμου (αζίζει να σημειωθεί ότι στο μπράμπερ του

αυτοκινήτου υπηρχε ένα τευχος της "Αστυνομικής Επιδεικτικής"...). Δυστυχώς κανεις δεν πήρε καμπαρά την άλλη καμερα του σταθμου που ήταν στο πάνω μπλοκαλο και τραβήκε ολη τη σκηνή. Το TELECITY επικυρήξε μάλιστα και ένα νεαρό με 300000 δρχ. Αν αυτοι μας εκουν επικυρηγμενους εμεις αυτους δεν τους έχουμε απλα γραμμενους...

3) ΕΠΙΚΥΡΩΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΑΡΜΕΝΟ ΚΑΜΕΡΑΜΑΝ, ΤΟΥΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΤΟΥ TELECITY ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ ΤΟΝ ΓΝΩΣΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΤΗΣ ΚΥΠ (ΕΥΡΥ) ΚΑΡΑΤΖΑΒΕΡΗ, αμοιβή Η ΧΑΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΝΟΙΣΙΕΤΕ ΞΥΛΟΚΟΠΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ (αναγνωμνη εγνημενη).

4) Ρε Μαρικα, καλα τα κερετάκια αλλα το κρασι τι το ταικινευτηκής; Στα επομενα επεισόδια θελωμε παστιαιο. Και το κρασι κοκκιο. Και ο "Μηταρρας" βελει ραβδαν... Ειδαλλως τον SKY δεν τον ξαναπειράζουμε, καταλαβεις;

5) Χρυσαιγίτης δάρθηκε μεχρι αναίσθησία μετα από ενεδρα αναρχικών στα ΕΠΛ Ηλιουπολης. Ο φιλαρκαος του προτήμης την "Λεμουρία" ατμησε και έγινε λαγος. Ο τυπος είναι από τα "κεφαλιά" στην φασιστική προπαγανδα στις Ανατολικές συνοικίες, και φυσικά δεν έχουμε ακόμα τελειώσει μαζί τους... Όλα αυτά στις... -1-93

6) Την επομένη φασιστας "μεταλλας" αρπάξε κατι σφαλίρες εως από το HAPPENING στη Χαριλάου Τρικούπη.

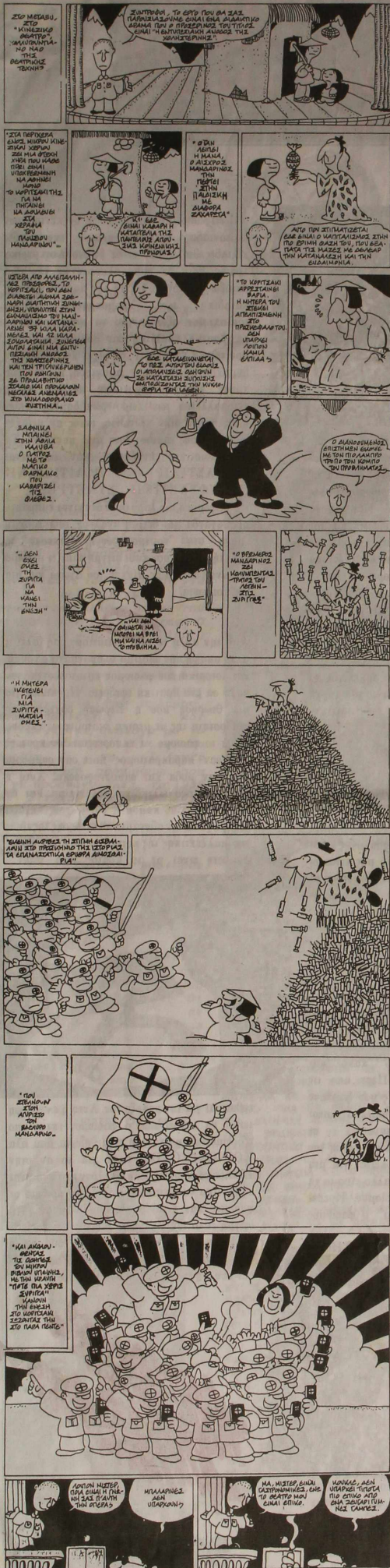
7) Εναν ποιητικότερο κουβα με ακατα εδεχθη ο γνωστός "ηγέτης" των ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΩΝ χουλιγκανων του Ολυμπιακου που εκει το ψευδοημιο "υποβουκισ" και είναι εκανος ο νεοαλφ που μλινος στον ΑΝΤΙ σε εκανω το σφαιρισμα μπουμ. Βεβαια το παλγκρι το ξεροουμε κι από πιο παλια το ολο αμυβαν έγινε στο περικτήριο που διατρηει ο υπερκοκς αυτος παρ-αριος στην οδο Συκράτους. Μοθαίνουμε πως παρα το μανιότι στις κουράδες το φρονιμο του παραμενει ακμαίο ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ!

8) Φασιστες, παψμε να σας περιμενουμε και αρχισμε να σας ψαχνουμε. Τώρα παψμε να σας ψαχνουμε γιατί τώρα σας ΞΕΡΟΥΜΕ (εναν-προς-εναν). ΕΡΧΟΜΑΣΤΕ!

9) Καλή και χρήσιμη η συζήτηση με τους BONNANO και ΡΟΡΙΚ (από το Ιταλικό περιοδικό ΑΝΑΡΧΙΣΜΟ) που εννε στο Πολυτεχνείο. Είδικα ο συντροφος BONNANO (παρα τις κάποιες διαφωνίες με τα οσα ελεγε), ασπρωμαλής και παθιασμενος, μας γυρισε πίσω, σε εικονες από καποιο ενδοξο παρελθον, γινάτο και τα κεροκορητάτα (αποανιο πράγμα για αναρχικούς). Τούλκακτον η παρουσία τετοιων ανωνιστων, που παρα την ηλικία τους παραμενουν ζωντανοι (α Bonnano αποφυλακιστικη περσι μετ από τρια χρονια φυλακισή για απαλλοτρίωση σε μεγαλο κοσμηματοπωλειο), παρα τις διωξεις και τη λυσσομανή επίθεση του κρατους, που διατηρούν ζωντανες σπείρες, σε γεμίζει κελίδα και αισιοδοξία για το μέλλον.

Μεγάλη νίκη του συντροφου Μαζιώτη. Μετα από 43 μερες απεργία πεινας αφεθηκε ελευθερος καταεφθλιζοντας τους στρατοκράτες (που είχαν προτεινει τρελοχωαριο, αλλα αυτος περηφανα αρνηθηκε), την εξουσία, και τον ενδίκαιο. Βγήκε χωρίς ορους, απειλόντας τελεσιγραφικά ότι θα τραβήξει τους ορους. Αφραλώς δεν μπορούμε να απαιτήσουμε από κανενα να κανει το ίδιο με το Μαζιώτη εφοσον ενας τετοιος αγώνας, απαιτείται και ζητημάτων βιολογικής αντοχής. Αυτο ομως δεν σημαίνει ότι η σταση του Νικου δεν αποτελεί πρότυπο και παραδειγμα τόσο για την πίστη και την εμμονή του όσο και για την αξιοπρεπή του σεμνοτητα, σεμνοτητα που αποτελεί "αγνωστο ορο" για άλλους "Βετερανους του χωρου" φορητμενους με κάθε λογής "παράσημα"... Νασαι καλα ρε Μαζιώτη!

(Σημείωση της συντάξης: Οι ειδησεις που δημοσιευουμε ερχονται σε εμας από ασφαλείς και ελεγμενες πηγες γινάτο και οσο πιο αντικειμενικά γινονται ανταποκρινονται στην αληθεια. Οσοι εκουν πληροφορίες που πιστευουν ότι πρεπεινα δημοσιευθουν, είδικα πανω στο θεμα των φασιστων, ας επικοινωνησουν μαζί μας...για τετοια νεα διαφανε!

κουφαλες δεν ξοφλησαμε

"Ονειροπολοι" σε μια γη πνιγμένη μέσα στον ιδρώτα του ανθρώπινου μοχθού, του εξαγορασμένου από καποιους για τους ιδιους, επιθυμουμε την εκπλήρωση της επιθυμίας, αναζητούμε την ελευθερία, παλεύουμε - όπως και όσο μπορούμε - με θέρια όπως το κράτος και ο καπιταλισμός, αλλά και ακόμα μεγαλύτερα, όπως ο εξουσιασμός, η αποξένωση, η ηττοπαθεια.

Ο ρομαντισμός δεν πεθανε. Η αναρχία γεννιέται κάθε μερα και το ίδιο θα συνεχίσει να κάνει ακόμη και αν πραγματωθεί κοινωνικά. Το κοκκίνο και το μαυρο στις σημαίες μας, οι αποχωί της Παρισινής κομμουνας και του εργατικού εξσηκώου στο Σικάγο, των συντροφον της CNT και της FAI στην Ισπανία, του Μαη του 68 και τσων άλλων δεν θα σβήσουν ποτε. Το ονειρο της ελευθερης ζωής γεννιέται στον καθένα απο τη στιγμή που τον τοποθετούν σε ενα κλουβι και νοει τη στερηση της ελευθερίας του. Όλος ο ρομαντισμός, ολοι αυτοι οι "κουβαλητες" του, ολο αυτο το ονειρο μιας γης ευτυχισμένης δίχως πλουσιους και φτωχους, δίχως αφεντικά και δουλους, θα είναι παντοτε τα αγνα "παραστρατηματα" της κοινωνίας της σήψης. Κι είναι κι αυτο το τραγούδι:

**"Πανω στα ματωμενα πουκαμισα των σκοτωμενων
και εμεις καθομασταν τα βραδνα
και ζωγραφίζαμε σκηνες απο την αυριανη ευτυχια του κοσμου
Ετσι γεννηθηκαν οι σημαίες μας..."**

ΕΞΙ ΜΙΚΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ

- 1) Δεν υπάρχει προοδισμός παρα μονο μεσα απο την οψη του αντικειμενου και δεν υπάρχει οψη παρα μονο μεσα απο το αντικειμενο του προοδισμου.
- 2) Η αιτια της υπάρξης αναζητιεται παρα μονο χαρη στην υπάρξη της αιτίας.
- 3) Η αιτια της εξουσίας αναζητιεται χαρη στην εξουσία - εφσον είναι υπερκτη-της αιτίας, χαρη στην κυριαρχία της, ως σημειο αφετηρίας και φορέας κατευθύνσης για την ευρεση του εκαστοτε ζητουμενου.
- 4) Η αιτια της απουσίας της εξουσίας προυποθετει και στηριζεται στην εξουσία της απουσίας της αιτίας.
- 5) Η εξουσία της απουσίας υποδηλώνει την καθυποταγή, την ανυπαρξία, ουσιαστικά της παρουσίας. Ετσι λοιπον η εξουσία της απουσίας της αιτίας δεν είναι τιποτα αλλο απο απουσία της αιτίας.
- 6) Πέρα απο αυτα, επειδη κάθε εννοια συνοδεύεται απο την αντιθετη της (πχ παρουσία-απουσία, υπάρξη-ανυπαρξία, κλπ) κι εφσον σμερα υπάρχει εξουσία κατω απο την ανυπαρξία των σημειων αιτιών που τη δημιουργουν και απο την υπάρξη των αντιθετων τους (αιτιών) για την δημιουργία του αντιθετου απο αυτην φοινομενου-καταστάσης, δε θα υπάρχει εξουσία, αλλά αντι-εξουσία, αντι-ιερarchia, ANAPXIA.

Αλφα ο στερητικός κι ο κυκλος παραδιδλα. Κι η παπια που ειν' η παπια

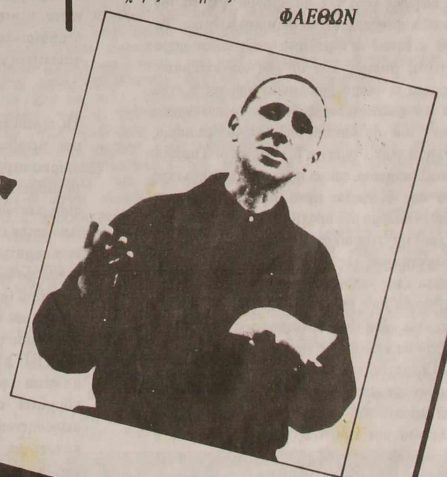
ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΑΝΕ

Χωρις διαταγους και δίχως ονειρα που να ελπίουν σε κατι και μονα σκευη τα κενά μεσα του χαμενα βαθια όπως στο χαμαί οι νεκροι κι ακομα περισσοτερο κι ετσι παλεύει ο τελειομός του να μινει η σκία της θλίψης του φερεγγνα στις αντανάγες του θανατου γιατι εκεινες χροματίζουν το δρομο που οδηγει παντα στο ίδιο σημειο σ' εκείνο της καταπτώσης

Μεδιαταγους και με ονειρα βγαλμενα απο την ανεση του γελιου του απεναντι σε προσκοπα ανεκφραστα επινε μοναζία κάθε στιγμή κι εννοια να περνα αναμεσα του το σκοταδι των άλλων.

Χωρις διαταγους και με ονειρα βγαλμενα απο τον πονο και τη διγα για ζση θέλησε ν' αλλαξει ο,τιδήποτε κι ετσι βρεθηκε στον ταφο απο τους άλλους χωρις διαταγους.

ΦΑΕΘΩΝ

ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΥΝΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΥΤΗΣ-ΓΕΝΙΚΕΥΜΕΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑΣ.

ΜΕΡΟΣ Α'

Η δημοκρατία βαρβαριάζει.

Αθλιοι σπορτικαστέρ, των σικε αγώνων της επιβίωσης, μας μεταδίδουν από τις αρένες της εξουσιαστικής θωρακίσης, τα φορτία τους νέα για την ανθρωπότητα. Ξεχνώντας συναισθηματισμούς, επικλήση μιας ακατασχετής 'μνήμης', τα ιαχία του μικροσποτισμού υψώνονται ξανά μπροστά από τον ίδιο του τον εαυτό. Οι εξαγριωμένοι με τους αγκυλωτικούς βήκαν παλι την τσάρκα τους, η απέλπιστα απεναντι στο μίσος, τώρα που Σ.Α. δεν υπάρχουν θα φιαχθούν στις hard core συνταλίες, οι νέες σιραιές της γαγγραινας θα περιφέρονται στο παιχνίδι του προωρισμού και της απαξίωσης από την ζωή. Ποιος αλήθεια ενδιαφέρεται για τις 'δουλειές που μας παίρνουν οι ξένοι';

Όταν οι Πολωνοί πρωτοφανήκαν στα γιαπια και οι Φιλιππίνες στην Έκκλη και την Κομμουνιστική, ελάχιστοι έδωσαν σημασία: ήταν λίγοι, ησυχίοι, και τα αφεντικά τους χρειαζόνταν, η εικόνα του κοροϊδίου και της παραδουλειάς φέρνουν την γενική 'συνπαθεία'. Όταν όμως έφτασαν οι ορδές των Αλβανών, χωρίς ελπίδα, χωρίς διαιτητισμό, χωρίς το παραίτησμά της χαμένης τους 'μορφώσης', σκληραγωγημένοι σε ένα καθέτως καθέτο και χωρίς λοβιτούρες, αποφασισμένοι απλά να ζήσουν και τίποτα άλλο τότε η 'κοινή γνώμη' οδηγήθηκε στην συστολή. Οι καλοί οικογενειαρχές συνεβήθησαν πως εκτός από φτηνά σοβαντισματά αποκτούν και έναν εκθρό. Οι εφημερίδες πουλίσαν αυτό που γινόταν ήδη κτήμα του λαού: (εξω) Οι Αλβανοί φονιάδες. Ο ντετερμινισμός όμως της ανασφάλειας, όσο και αν λειτουργεί στα εξωτερικά χαρακτηριστικά του φαινομένου, είναι ανεπαρκής στο να δώσει αναγνώση και ολοκληρωμένη την αληθινή διαλλεχτική του φαινομένου, όπως ακριβώς ανεπαρκές είναι και το ίδιο το ρατσιστικό φαινόμενο, μια διαλλεχτική που επεκτείνεται, προς μεγάλη απογοήτευση του αριστοτισμού των σιανλικών και της αστικής αριστοτείας πολύ περα από τα λειβάδια μιας ψευδούς και παραπλανημένης συνειδήσης. Αν μιλάμε για φασιστική ριζοσπαστικοποίηση στην Ελληνική κοινωνία σήμερα, αυτήν την νοούμε τόσο στο γεγονός του ρατσισμού όσο και την καλπαίνοντας μεταβατικότητα μιας υπερπολιτισμένης περιόδου, όσο και στην επανεξέταση στα ακραία της αναίτησης των οποίων ψυχολογικών ισορροπιών είχαν απομεινί στους μεσούς ανθρώπους. Τα πάντα γκρεμίζονται και έχουν πολλά να γκρεμίσουν ακόμα.

Δεν έχουμε να κάνουμε με μια παραπλανημένη συνείδηση των καταπιεσμένων έτσι δεν υπάρχει και κανένας εξωγενής παραγοντας για να τον φορτώσει η ευθύνη και τα σκούνα κινήτρα. Τα μόνα κινήτρα και μάλιστα κάθε άλλο παρα σκούνα, γιαντούς που το φως του πνεύματος τους φωτίζει ακόμα, βρίσκονται εδρασημένα στην ίδια την ψυχοσυνείδηση αλλά και το κοινωνικό 'είναι' του καταπιεσμένου. Αν ο φασισμός καλπάζει στην Γερμανία δεν φαίνεται οι Τούρκοι ούτε ο Σενκουπερ, φαίνεται η πραγματικότητα ενός λαού που οδηγείται αργά και σταθερά στον εμφύλιο πόλεμο μια πραγματικότητα ομιλημένη στο χάος της 'ενοποίησης', στο οριστικό τέλος των ιδεολογημάτων της μετα-Μαρσαλ Δύσης, στα θεμέλια της ευρωσίας που τρίζουν, στην δημιουργία ενός πραγματικού λωμπεν, που αν θέλει στα αλήθεια να ξεπασέσει αρνείται στα αλήθεια να πιστεύει τη νέα του θέση, μιλάμε για μια Γερμανία που η 'επαναστατική αριστερά' γνωρίζει την μεγάλη συντριβή μέσα στον λαό, είναι λοιπόν μια κοινωνία που πληθαίνει το ματαιόχρηστο μια τερασθίας αλλαγής και που η επιδιώξη να επιβληθούν οι υγιείς της όρμες παίρνει το χαρακτήρα της ρατσιστικής

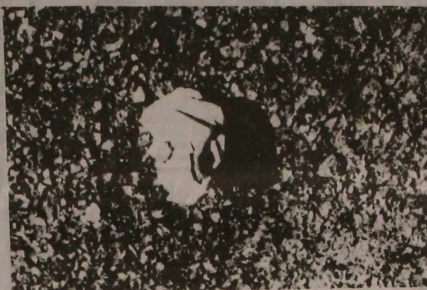
τρομοκρατίας και φασιστικού εξτρεμισμού στους δρόμους και σε λίγο σαν χαρακτηριστική ανιδραση των μικροσποτών μετά τον παρόξυσμο, στις κάλπες. Αν τώρα δεν υπάρχει ο φυρερ... δεν μπορούμε για πάντα να εμπιστευομαστε την ευνοία της τύχης.

Το ότι η Ελληνική πραγματικότητα δεν είναι ίδια με τη Γερμανική δεν κωφαί αρφβολία κωφαί όμως πολλές υπεκφυγές όταν μάλιστα δεν προσδιορίζεται ούτε καν τηλεγραφικά εσώ και ένα σημείο αυτής της διαφορετικότητας. Σίγουρα το 'πνεύμα του λαού' διαφέρει η κρήση στην

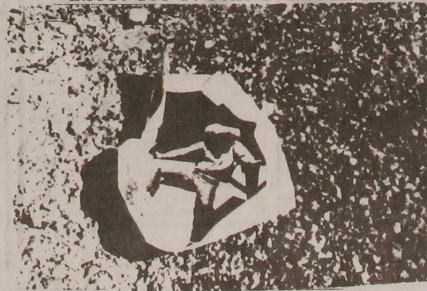
Ελλάδα φανερώνεται περισσότερο πολιτική παρα κοινωνική, η οικονομική αναπτυξή δεν είναι η ίδια, το λωμπεν στην Ελλάδα αποτελεί καινούριο καρπό για την μεταπολίτευση (όσο μπορούμε ακόμα να μιλάμε γινίο το κομφορ) και άλλα πολλά. Θα ήταν παραλόγο να προσαρμύσουμε τα οσα 'παραφουσκωμένα και μονοπλευρά-μας δείχνουν τα media στην νιοπία προοπτική μιας οσιας μαζικοποίησης του φασισμού. Αν η 'Χρυσή Αυγή' μοιάζει με τους 'Ρεπουμπλικανούς' οι χρυσανγίτες δεν θα έχουν ποτέ τίποτα το κοινό με τους παθιασμένους και απελτισμένους της κάθε μινωρίας, η Ομονοία δεν θα γίνει ποτέ Ροστόκ. Παρόλα αυτά την ιδιαίτερη αναπτυξή του φασισμού στην Ελλάδα μπορούμε να τη δούμε τόσο στην όλο και ευρύτερη εξαπλώση της σκιν κουλτούρας στους νεολαίους, όσο και στην, εσώ και με πηλίνα ποδία, 'εθνικιστική αναβίωση' με τα συλλαλητήρια, τους εθνοαριστοτερές και τα γκαλοπ, όσο και στις χωρίς 'αντίλογο' επιχειρήσεις 'όκουνα' των μπατών για τους Αλβανούς. Ο Ρατσισμός οντως βρικόεται σε εξάρση ίσως πιο υπογεία αλλά καθόλα εντονα, (καθε δολοφονία χρειάζεται σε Αλβανό προκαταβολικά- ακόμα και εκείνοι οι κακομοίροι που τους πρίονισε το αφεντικό είχαν στην αρχή θεωρηθεί θύματα συμπαιρώτων τους). Που εδράζει ακριβώς ο φασιστικός κίνδυνος συνολικά στην Ελλάδα;

Τα σημεία είναι δυο. Από τη μια μεσα στην δική μας μεταβατικότητα ο φασισμός αυτοδυναμα παίρνει το ρόλο της ριζοσπαστικής 'διεξόδου' για τα άτομα εκείνα που νομοτελειακά οδηγούνται στον κοινωνικό και ψυχολογικό εξτρεμισμό. Από αυτήν την οπτική με βεβαίωση το γεγονός ότι τα κομμάτια αυτά είναι που ιστορικά είναι η αιχμή του δόρατος σε κάθε μεγάλο αγώνα για την ελευθερία (ασφαλώς ο προοδιστορισμός αυτών των κομμάτων δεν γίνεται με ταξικές συνιστώσες) οδηγούμαστε στην κατανόηση του αληθινού ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ρόλου που καλείται ο φασισμός να υποδύει. Αν το 1933 τα κομμάτια αυτά είχαν να κάνουν με τους πεινασμένους στην Ελλάδα, το 93, έχουν να κάνουν με τους εν δυνάμει εξαγριωμένους ή ακόμα και με αληθινά λυσσασμένους στα γηπέδα,

στα σχολεία, στις πλατείες. Από την άλλη η όλο και ισχυρότερη δραση-προβολή του ναζισμού- 'λαϊκού εθνικισμού' υψοιτάται σαν ένας παραγοντας εθής οσο και περισσότερο προς αυτό που λέγεται 'άκρα δεξιά'. Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι ολο το παιχνίδι του φασισμού στην Ελλάδα, οσον αφορά την πολιτική του πραγματώση, έχει να κάνει βασικά με τη σιαση και τη θέση που μπορεί να πάρει ο σιραιός. Εκεί και σαν μηχανισμός πίεσης προς τα εκεί μπορεί μοναχά να λειτουργήσει. Αν λοιπόν θα ήταν υπερβολικό να βρούμε συνθήκες εξουσίας για τους φασιστές, ο κίνδυνος της αλλοτριωτικής και καταλυτικής δράσης που αργά αλλά σταθερά επιβάλλουν αρκεί για να ενεργοποιήσει το σήμα κινδύνου σε μια εποχή σαφώς ευνοική για τα μνημάτια της αναρχικής επαναστατικοποίησης.

Πώς μπορεί να τείνει το ζήτημα της αντιμωφίσης; Οι παρτίες, οι καταιγελίες, η επικλήση της 'κοινωνικής εναισθησίας' αποτελούν την λαμπρή επιδείξη τόσο μιας σκεπής κυριαρχημένης από τα κάθε λογής μετα-χιππικά (όσο αντιπαθείς κι αν μας είναι οι χιππας ήταν πολύ 'αγνοί' για να ταυτίσουν με την απολυτή αθλιότητα των πολυτρωμένων επιγόνων τους) ιδεο-σκευασμάτα όσο και μιας πρακτικής απανθισμα των κλασικότερων συγών του αριστοτισμού. Απαιτησή για λεπτομερή περιγραφή και της τελευταίας γροθιάς που ρίχνει ο 'κουρεμένος' θέλοντας υπούλη και εξανθιστολίες να δημοσιοποιηθεί η μη-βιαία και δημοκρατική σιαση-, να χρησιμοποιηθεί το 'θεματά' η μάλλον να το 'εκμεταλλευτούμε' με γονυκλίσιες σιη θέα κάμερα, να καταδειχθεί με δυο λόγια στην κοινωνία ποσο 'κακοί' και 'μωβοροί' είναι οι φασιστές. Πέρα από τις παραλαγές αυτές της αντιλήψης που ξεκινούν από τον ΟΣΕδικο χαρτοπόλεμο περι μαζικοτήτας και φαντών σε 'εναισθησιοποιημένες' θεωρίες για 'διευκύνση του ζήτηματος στην κοινωνία', προκειται για μια πρακτική που δεν κάνει τίποτα άλλο από το να ρίχνει νερό στο μύλο του φασισμού. Πρέπει λοιπόν να γίνει κατανοητό ότι ο φασισμός ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΡΝΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΑΥΤΟ ΤΟΥ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΘΥΤΗ και

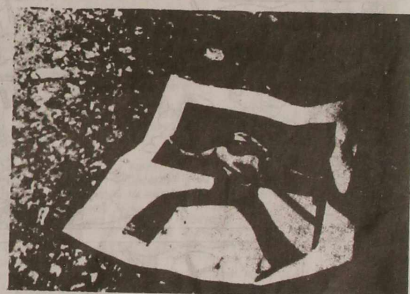

μάλιστα ακριβώς σε αυτόν τον ρόλο και με μέτρο το ποσο επιτυχίας τον εφέρε εις πέρας, οδηγήθηκε στην επιτυχία.

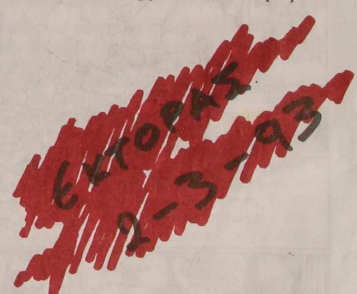
Ακριβώς τον ψυχολογικό εκβιασμό του 'ισχυρού' του 'κατατρεγμένου ηρώα' μπορεί κανείς να τονίσει με την επιμονή στις καταιγελίες και στον πολιτικό μαζοχισμό. Όσο τώρα για την μαζικότητα και το ρόλο του πλήθους λίγη αναγνώση της πορνής της ιστορίας δεν βλάπτει. Τούλαχιστον σήμερα στη Γερμανία

οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις συγκεντρώνουν εκατοντάδες χιλιάδες κοσμο, εκατοντάδες χιλιάδες θέατες που είναι βεβαίω πως μερικά χρόνια πριν θα παρακαλούσαν με την ίδια ακριβώς υποτονική θερμή την παραδειγματική καταδική των 'τρομοκρατών'. Είναι τούλαχιστον αξιοθρήνητο να κατηγορείται η ακτιβιστική πρακτική σαν συμμοριοπολεμος που τελικά καταλήγει 'να φέρει κερδισμένη τη δημοκρατία', ενώ σαν απαντήση προβάλλει η χρήση των δημοκρατικών media και η εκμετάλλευση των χειρότερων δημοκρατικών καταλοιπών στην κοινωνία, εκτός αν μερικοί θεωρούν τους εαυτούς τους τόσο πονύρους. Τα αντιρατσιστικά συνθήματα οίαν δεν είναι ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΠΟΛΥΦΑΓΕΤΙΚΗ ΣΥΝΕΥΡΕΣΗ, η πληροφόρηση του λαού οίαν δεν είναι εμπραχτή προπαγάνδα και θετική ανάλυση, οι ικεσίες, η ερμηνή στη 'νομιμοφροσύνη' ρίχνουν το δηλητήριο τους που κάθε στιγμή σαπίζει το σωμα της αντιφασιστικής νιυχής του αγώνα για μια νέα κοινωνία.

Από την άλλη το ίδιο αντίθετος μας θέλει η άλλη αποψη που υποτιμά το πραγματικό νοήμα, υπεριοτιότητα, τον φασισμό κατατασσοντας τον απλά σε μια κρατική εφεδρεία. Προκειται για μια θεωρητική που η Ευρώπη δοκίμασε τη φαιδρότητα της με μερικά εκατομμύρια νεκρούς. Θέλει το φασισμό να εκπορευείται του κρατους ποτε σαν 'παρακρατισμός' ποτε σαν συμμορία ποτε σαν ροδα και σαπυνοφουσκά. Αυτή η αντιλήψη όσο ειλικρίνα και εντιμα και αν εκφραστεί από κάποιους συντροφους πηγαίνει ακριβώς από την αδυναμία κατανόησης της ίδιας της διαλλεχτικής της κοινωνίας που όσο 'φνοει' αντιθετή είναι με το κράτος τόσο 'θεοει'.

ευνθύνεται για την υπαρέθ του. Αυτή η αντιλήψη τείνει να αγνοεί πως ο φασισμός εκτός από εξουσιαστικό φαινόμενο είναι πρώτα από όλα ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ. Όσο τώρα για το αν στην Ελλάδα οι φασιστές δεν αποτελούν κίνδυνο είναι σημαντικό να κατανοηθεί ότι άλλο πράγμα οι φασιστές και άλλο ο φασισμός. Αν αυτή τη σιγιμή είναι (?) λίγοι και αδύναμοι πρέπει να δώσει η προπνοσα σημασία τόσο στο εδαφος που τους γεννήσε όσο κυρίως στον ρόλο που αυτοί παίζουν στην καλλιέργεια αυτού του εδαφους...

Ο
φασισμός
γεννά τον
πόλεμο

Όσον αφορά την Ελλάδα ευτυχώς αυτά τα ανεγγεφάλα άτομα είναι ακόμη σε ένα πολύ μικρό ποσοστό. Όσο μικρό όμως και αν είναι αυτό το ποσοστό δεν είναι δυνατόν να ανεχομαστε την παρουσία τους ούτε κατά φαντασία. Ήδη η

Διονυσίας

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ «ΜΑΤΙΩΝΗΣ ΗΛΟΚΩ» ΕΚΔΗΛΩΣΕ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΞΙΣΤΗΝΟΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΤΩΝ ΠΡΩΜΑ ΣΦΙΣΤΙΚΗΣ ΕΞΙΣΘΙΣ ΚΑΙ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΡΩΜΕΣ ΤΣΕ- ΧΟΛΟΒΑΚΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΛΑΒΙΑ ΑΠΟΤΗΝ ΤΑΕΛΤΗΝΑ ΠΡΕΤΕΥΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΚΟ- ΠΙΝΩΝ, ΤΟ ΟΤΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΟΥΜΕΝ ΑΝ ΟΜΟΛΟΓΕΙ «ΜΑΚΕΔΟΝΑ» ΠΡΟΚΛΑΝΤΑΣ,ΤΑΥΤΟΤΟΝΑ, ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑΝ ΑΚΡΑΦΟΤΗΤΑ,ΕΣΤΙ, ΑΙΟΥΠΝΑ, ΤΗ «ΕΘΝΙΚΑ ΕΘΕΜΑΤΑ» ΤΩΣ ΕΛ- ΛΑΔΟΣ ΕΞΙΣΦΟΝΤΑΙ ΣΤΣ ΚΡΙΣΙΜΟ ΣΤΑΔΙΟΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΩΝ ΔΕΣΤΩ ΤΑΥΤΑΙΩΝ Α ΜΗΤΕΣΤΑΝΣ ΚΙ Ο ΠΑ- ΤΑΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,ΔΕΣΤΩΤΙ ΚΙ Ο ΠΑΤΑΝΕΩΣ ΤΩ ΕΒΕΡΙΩΝ ΓΙΑ ΑΝ ΠΡΟΒΑΛΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΜΑΖΙ ΣΤΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΕΣΕΣ ΚΑΛΕΣΤΑΣ,ΤΑΥΤΟΤΟΝΑ, ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΑΟ ΣΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΟΥΝΟΧΥΙΑ ΚΙ ΕΠΙΡΡΟΜΕΥΕΝ,ΑΛΛΑ ΔΕΣΤΩ ΚΑΙ ΜΕΛΑΡΕΛΗΣ ΣΥΝΑΛΛΗΤΗΡΙΑ ΜΕ ΠΡΕΤΕΥΕΝΑ ΣΕΜΑΙΝΑ(ΕΣ ΚΙ ΟΙ ΠΕΡΜΑΝ ΜΕ ΤΩΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΚΙ ΟΙ ΟΛΩΣ ΤΩΣ ΑΛ- ΛΟΣ ΕΠΙΡΚΕΤΟ ΑΝ ΑΛΛΑΝ ΤΗΝ ΕΞΕΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΣ ΧΑΡΑ ΣΤΑ ΓΑΡΑΝΟΕΥΚΑ ΣΥΜΑΙΕΛΙΑ ΤΩΥ ΚΟΥΝΗΛΟΚΗΝ).ΕΣΤΙ,ΑΙΟΥΠΝΑ, ΟΙ ΠΕΡΙΣΤΟΤΕΡΟΙ ΛΕΜΕ ΟΤΙ ΞΗΝΗΡΑ ΟΙ ΚΑΡΦΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΕΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΤΩΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΟ ΟΤΙ ΟΙ ΚΑΡΦΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΕΣΚΟΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΜΕΣΙΝΕΥΟΝ ΜΑΛΕΣΤΕ ΚΑΙ ΠΟΙΕ ΤΗΝ ΣΥΚΟΛΟΙ).ΤΟΚΟΣ,ΟΜΕΣ, ΜΠΟΤΕΙ ΑΠΟΛΩΣ ΑΥΤΩΣ ΑΝ ΟΡΙΞΕΙ ΠΟΙΟΣ ΠΕΣΤΑΦΟΡΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΕΛΛΑΔΑ» ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ «ΕΛΛΗΝΕΣ»; ΜΠΙΣΕΣ ΤΗ «ΕΛΛΑΔΑ» ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΙΜΕΡΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑ- ΤΟΣ; ΤΩΤΕ ΟΙ «ΛΑΥΤΕΣ-ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ» ΤΟΥ ΜΑΣ ΤΕΜΑΡΩΝΑΝΕ ΔΕΝΟΝ ΤΩΣ ΕΣ ΤΕΛΕΙ, «ΕΛΛΑΔΑ» ΚΑΙ Η «ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔ» ΤΟΥ ΒΕΛΙΖΩΡΟ ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΗ, Η ΜΙΑ ΜΠΑΡΕΝΑ, Η ΠΙΟ ΣΥΝΩΝΙΣΗΝΗ ΑΠΛΑΤΗΣ ΑΝ ΗΤΑΝ ΠΡΟΒΑΛΕΣ ΟΤΙ «ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΕΣΤΑΦΟΡΟΣ ΧΩΡΟΣ ΟΠΟΥ ΚΑΤΟΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΕΣ».ΣΕ ΑΥΤΗ ΟΜΕΣ ΤΗΝ ΑΠΛΑΤΗΣ ΠΡΟ- ΠΑΡΩΝ ΑΛΛΑ ΜΟ,ΤΟΛΑΧΕΙΝ,ΣΙΜΑΤΑ,ΟΙ ΡΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ «ΕΛΛΗΝΕΣ»,ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΩΣΕΣ ΚΑΙ ΤΩΣΕΣ ΑΝΑΚΑΤΑΕΣΕΙΣ ΘΙΛΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΟΥ ΤΕΙΝΕΣ ΤΙΣ ΚΑΘΩΝ ΤΗ ΔΙΑΡ- ΚΕΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΗΣ ΣΤΗΣ «ΕΛΛΑΔΙΚΗ» ΧΕΡΩΝΟΝΑ,ΚΑΙ ΟΙ ΟΠΟΙΕΤΕΣ ΟΤΙ ΟΙ «ΕΛΛΗΝΕΣ» ΕΙΝΑΙ ΕΝ ΣΥΝΩΜ ΤΟΥ ΜΠΟΤΕ ΑΝ ΟΡΙΞΕΙ,ΠΟΙΟΣ ΠΕΣΤΑΦΟΡΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑ- ΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ,ΕΒΑΘΕΝ ΣΤΙΣ ΧΙΜΗΤΕΛΕΣ ΠΡΟ ΕΧΩΝ ΠΕΡΑΕΙ, Η ΠΕΡΙΟΧΗ,ΣΤΩΝ ΘΙΛΑΝ ΚΑΤΟΙ- ΚΟΥΣ ΤΟ ΣΙΜΕΡΙΟ ΤΗΝ «ΕΛΛΑΔΑ»,ΗΤΑΝ ΣΙΜΕΡΙΟΣ ΕΥΜΕΤΑΒΗΤΑΙ.

ΟΙ ΠΑΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΩΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΣ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ,ΣΙΧΕΤΑ ΜΕ ΤΑ ΣΙΜΕΤΑΤΑ ΤΟΥ ΘΙΧΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΑΝΣ,ΕΙΝΑΙ: ΟΤΙ ΣΙ ΘΙΧΗ,Η ΔΙΑ Η.Η.Η. ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΙΝΩΡΑ,ΑΛΛΑ ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΩΣΟ ΤΕΤΙΚΤΑ-ΤΟΥΣ ΘΑΙΜΕΤΑΙ ΚΙ ΑΥΤΟ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΤΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΩΣ,ΚΑΙ ΟΤΙ Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΔΙΣΧΩΜΕΙΤΑΙ ΤΑ ΕΘΝΗ...ΚΑΙ ΟΧΙ Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΕΘ- ΝΩΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ,ΑΥΤΟ ΔΕ ΣΙΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΑΠΟΜΑΕΣΤΙ ΣΤΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗ- ΝΩΝ ΜΕΤΑΒΥ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ,Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΡΕΙΣ ΤΣ ΔΙΑ- ΦΟΡΟΠΟΙΕΣ ΑΥΤΕΣ ΣΤΣ ΣΙΧΩΚΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ,ΥΠΑΡΧΕΙ «ΜΟΛΟΓΙΣΜΑΝΙΚΗ»ΠΡΟΤΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ,Τ.Τ. ΑΒΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ,ΥΠΑΡΧΕΙ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ,ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΙΧΩΚΩΝ ΠΑΙΕΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ»,ΣΤΟ ΤΟΡΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ,ΥΠΑΡΧΕΙ «ΕΛ- ΛΗΝΙΚΗ» ΚΑΙ «ΚΟΖΑΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ»ΚΑΙ ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΑ,ΣΕ ΚΑΘΕ ΚΡΑΤΟΣ,ΤΟ «ΚΡΑΤΟΝ ΕΘΝΩΝ»ΑΝ ΕΠΙΧΕΙΡΕΙ ΤΗΝ ΑΦΩΜΩΣΗ,ΤΟ «ΕΘΝΩΝ»ΤΗ ΣΤΣ ΕΤΕΡΕΦΕΝΟΣ ΜΕΙΟ- ΝΟΤΗΤΑΣ,ΕΣΤΑΕΛΕΙΘΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΟΛΙΤΕΣΙΚΑ ΣΤΕΙΛΑ(ΑΣΣΑ,ΗΟΝ,ΕΘΝΑ,ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΗ ΧΑΡΑ- ΚΤΗΡΙΩΝ Η' ΚΑΙ ΕΣΩΝΕΘΟΝΤΑΣ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΩΝ(ΘΑΙΕΤΕ ΤΩΣΕΣ ΚΑΙ ΤΩΣΕΣ ΠΕΝΟΚΗΤΕΣ).

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΕΝ ΧΩΡΩΝ ΣΤΗ ΠΡΩΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΛΟΓΙΑΣ ΜΑΛΛΟΝ ΘΑ ΉΝΑΙ ΑΝΑΠΟΤΕΥΚΤΗ ΚΑΙ ΤΩΣ ΑΥΤΟΙ ΠΟΤΕΛΕΣ ΚΑΙ ΞΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΤΩΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΙ ΑΥΤΟ ΤΗΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ ΑΝΑΓΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΑΙ ΤΟΙ ΣΚΑΝΗΡΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΕΜΑΣ ΤΟΙ ΑΝΗΚΟΜΕ ΣΤΑ ΠΑΤΚΑ ΣΤΕΡΗΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑΥΤΟΧΡΩΝΑ ΚΑΙ ΑΜΑΜΒΑΝΟΙ ΜΕΡΟΣ ΣΕ ΦΑΙΛΑΘΕΜΕΝΟΙ, ΧΩΡΟΣ ΚΑΙ ΞΗΜΕΤΑΞΕΛΕΣ, ΘΑ ΜΑΣ ΔΩΣΟΝ ΤΑ ΟΥΛΑ. ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΠΑΙ ΤΑ ΓΙΝΟΜΕ ΑΦΕΡΕΣ... ΕΔΕ, ΟΜΩΣ, ΑΡΙΣΤΕΙ ΚΑΙ ΟΙΝΟΜΕΝΟΙ ΜΕΡΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΑΝΑΡΑΚΙΩΝ ΞΗΜΠΡΟΣΤΗ ΤΗ ΠΑΤΡΑΣ, ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΩ ΠΕΡ-ΣΗΜΕΝΩΙ ΑΙΩΝΑ... ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΒΟΛΩΣΟΜΕΝ ΤΑΥΤΙΑ ΜΑΣ, ΑΝΤΟ ΜΑΣ ΕΛΕΙΣΜΟ, ΟΥΣΙΑ, ΑΥΤΑΡΧΑΝΤΙΣΗ ΚΑΙ ΤΟΣΕΣ ΑΜΕΣ ΦΕΥΓΕΙΣ... ΚΑΒΕ ΖΗΤΗΜΑ ΕΛΗΘΙΟΤΗΤΟΣ... Ε-ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΑΡΜΑΤΙΣΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΩΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ... ΚΑΙ ΕΔΕ ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΞΗΜΕΡΑ, ΕΚΕΙΝΟΙ ΘΑ ΠΑΡΑΝΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥ-ΡΕΣΗ, ΟΙ ΓΕΝΝΗΤΟΙΕΡΟΙ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΕΔΕ ΚΑΙ ΤΟΚΙΖΟΥΝ ΤΑ ΞΗΜΑΤΙΑ ΤΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΛΟΙΠΟΙ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΟ ΣΚΑΝΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ

[illegible]

Συνεχίζεται στη σελίδα 6

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΡΑΧΑΜΙΟΥ

είστε εσείς οι θύτες και τα θύματα της μεγάλης
κρεατομηχανής της εξουσίας...
"ούαι υμιν γραμματείς και φορτισιοί, υποκριταί..."

5. Πριν τον έρχομό σας στις κορρές της Δύσης,
παραμυθιασμένοι με την ιδέα του πλούτου,
παραφύλαγτες την ευκαιρία που θα επέτρεπε το
πέρασμά σας στον "Παραδεισό". Όταν τελικά
πρήσθητε καταλάβετε πως δεν υπάρχει ελπίδα ούτε
περιθώρια για μια ανθρώπινη ζωή, πως η μιζερία,
η φτώχεια, ο θάνατος, δεν έχουν πατρίδα...
Καπιταλισμός η σοσιαλισμός είναι οι δυο οφείς
του κρατικού νομιμισμού, οι δυο μεθοδοί των
κυριαρχών για να καταστρέψουν κάθε ίκνος
ανθρώπινης αξιοπρέπειας.
Δεν υπάρχει λόγος να διαλέξουμε ένα από τα
δυο. Από την άλλη οι καταπιεσμένοι δεν έχουν
κανένα λόγο να σεβαστούν την ιδιοκτησία των
καταπιεστών τους. Όσο αυτοί θα κλέβουν τον
ανθρώπινο ιδρώτα, εμείς γραφώντας στα όργανα
ανάπαράγωγής
μας τους νόμους του κράτους αρπάζουμε ότι μας
σπνκει. Καμία ανθρώπινη πίκρα δεν μπορεί να
δικαιολογήσει την εξοθλίωση και την ανθρώπινη
μιζερία, καμία θρησκεία δεν θα μας εμπόδιζε να
καταστρέψουμε κάθε καπιταλιστικό ή
σοσιαλιστικό παραδεδίο, να φτιάξουμε την
κόλαση για κάθε εξουσιαστή.

6. Αυτά τα όληνα και αυθόνομα προβλήματα
της μιζερίας της φτώχειας της εξοθλίωσης δεν
είναι δυνατόν να λυθούν από τον καθενα
χωριστά. Οι ατομικές προσπάθειες και μόνο είναι
καταδικασμένες από τα πριν σε αδιέξοδο. Η μόνη
απάντηση απέναντι στον ατομισμό που
προσπαθούν να μας περάσουν είναι ο

σχηματισμός συλλογικοτήτων που θα επιτρέψουν
να γίνουμε σημαντική απειλή εναντίον σε αυτούς
που μας σκοτώνουν καθημερινά.

-Πριν οι νεοί αγκυλωτοί σταυροί ξαναβγουν στους
δρόμους ως είναι οι νέες ομαδες κρούσης και
αυτοσυνήθιστες που θα κοψουν το δρόμο στους
φασίστες.

-Πριν οι εργοδότες ξαναβγουν τσάρκα στο
σκαλοπαζαρό ως τους απαλλοξύνουμε όσο
μπορούμε από το θάρυ φορτίο των περιστοιχών
τους.

-Πριν το κράτος ξαναβάλει τους καταπιεσμένους
Ελληνες, Αλβανούς, Γκιφούς, Πολωνούς,
Σλαβούς, Τούρκους, να σφακτούν μεταξύ τους στο
νομαρ οποιοδήποτε ψεματός,

ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ ΠΟΥ ΘΑ
ΧΩΡΕΨΟΥΝ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ!

ΑΠΟΠΕΙΡΑ

...η εμπραχτή
αλληλεγγύη στους
αλλοφύλους
καταπιεσμένους που
ζούν διαλα μας δεν
είναι μόνο μια
απάντηση στον νεο-
ρατσισμό, είναι
απαραίτητος όρος
τόσο για την δική
τους αναρχική-
διεθνιστική
ριζοσπαστικοποίηση
όσο και για την
δική μας.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ αναρχική εφημερίδα

για την επανάσταση
για την απελευθέρωση
για τον αναρχικό κομμουνισμό

Διεύθυνση: ΕΛΙΚΟΝΩΝΙΑΣ 1031262 ΤΚ 10045
ΑΘΗΝΑ

ΟΠΤΙΚΗ

Με κοίταω αρκετά περιέργως κρεκί να ομολογήσω
Με μια απιστητή ικανότητα ν' απειλάω την καφτρα
και να καίω πεντοβολά με όλες αυτές τις μικρές και χαριτωμένες
χειροβομφίδες και εγώ τους τραβήξα την περσινή
Τόσο πολύ λίκνω μισούσα τον εαυτό μου

Με είδα.

Ατμοσφαιρά
θαλαμο αερών
Πιέζω το κουμπι
κι όλα γίνονται ασκρο πυρακτωμένο φοβητρο
τρικλες ανακατατάσσουν
μια αλλοφρονή παρακρούση
του συνειδήτου
Φωτισμένες γορτές
δανειζόμαί προσκτικές
"και οι μερες ταξίδευαν σε χελωνες νεκρές"
και κάποια πράγματα δεν αλλάζουν τόσο εύκολα.

Είμαι ο άνθρωπος με το σκερπανι
είμαι ο καθρεφτής
είμαι η ταχυτητα
είμαι η αρχή και η γωνία
ικταμένο παραθυρο
πλοιο αφουγκρασμού
κι ένα χαρμένο πορτοκαλί γεμάτο αφιονισμένη αδιαφορία

Ελευση επαφής
καλινδρόμησης της καλινδρόμησης
νασάθω ή δεν νοιώθω;
κι αν όχι γιατί
ο ορθολογισμός μου καλικά κουνάρβα
οι γυροί μου πεδαινούν αδιακόπα από
σκορβουτο
Καλπασμός, ιαχές, βοή, ματαιοδοξία, κλάνη, φάλλος, πορτοκαλία, τριχόμα, εξεγερση, τετραδίο,
απροοδριστο, κωπή, γυνώμα, γερκία σπαρταράνε, χορως-χορως, αλλήγος, πανικός, ψεμα,
πρόδοσι, πλαστικοποιημένες φαντασιώσεις, ακουστικό, γάλα, κροκίος, το LSD βοηθάει στη δυσκοιλιοτητα,
Αχμαγεδών, γιατί με σκοτώνεις συντροφική, ακουστικό, γάλα, κροκίος, το κακό το αμα, τριφιλίζον, ροή
χρόνου, αδυναμία, σαβανο, φόβος, κι όμως την αγαπάω, ζω, αλμάτα, Χίφουςμα, σαλτα γαμψού,
μπάτσι, εσάω η πόλις, βοήθεια, σωματιμιακοί, ακμή, εφημερίδα, πίσωκόλλητο, δώστε τα όλα στο λαό,
αποσιμωτοτητα, βαρεθίκα να γραφώ.
στο τέλος θα τα καταφέρω.
Λοιδοτολογία

ΑΝΕΜΟΣ 1-8-91

Ψυχή του παραδείσου
διαμέλειση στο δάσος
της κολάσης
Συναισθήματα χαμένα
στα μούσια της καθημερινότητας
Στο κλεισμό των ματιών σου
πλάθεις το μνημια της θλίψης
Ο χορός σου στο σελήνοφως
λογχίζει τις αναμνήσεις μου
Η πεταλούδα θύσασε
τα φτερά της στον ήλιο.

ΑΒΕΛ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ και θέλουμε να πιστευούμε πως το νερό μπαίνει στο
αυλακι. Πολλά τα λάθη αρκετές οι παραλείψεις, γνωρίζουμε όμως καλά πως όπως
είχαν τα πράγματα δεν μπορούσε να γίνει τίποτα καλύτερο. Χωρίς λεπτομερές
σχέδιο στο μυαλό μας, για την ώρα, αφηνουμε το βίαιο ρεύμα των επιθυμιών να
μας παρασυρει στην εκφραση του "λόγου", όπου και όπως τον βιώνουμε αλλού
ανοργάνωτα και εδώ -θέλουμε να ελπίσουμε- οργανωμένα και συγκροτημένα.

Δεν σκοπεύουμε να ξεχάσουμε πως μια αναρχική εφημερίδα περα από όργανο
εκφρασης είναι και όργανο πάλης. Μίας πάλης που την εννοούμε μέσα από την
ποικιλομορφία, μέσα από τις αντιθέσεις και τις διαφωνίες, στην προσεκτική του
κοινού σκοπού -της αναρχικής κοινωνίας. Είτοι γίνεται κατανοητό πως μέσα στην
εφημερίδα
βρεθούν συχνά
αποψεις και για
ακομή...

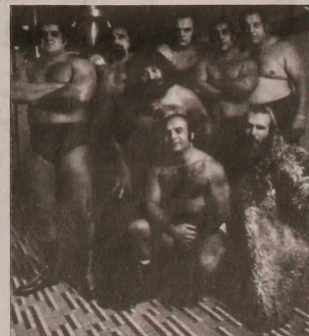
Μεσα από το
βλεπούμε και την
οργανωτική
εσωτερικό μας
γενικότερο
Με αυτή τη
άλλα άτομα και
Αθίνα και
επαρχία, αν
επικοινωνήσουν
αρχική επαφή
αποψών.

Δεν θα

επαναλαμβάνουμε
κειμένα που η εθνη των βαρβαρίων την συνταγή είναι αυτά που ΔΕΝ έχουν
υπογραφή από κάτω. Όλα τα υπολοιικά βαρβαίνονται τον υπογραφοντα
Κειμένα, ποιήματα, φωτογραφίες κλπ γίνονται δεκτά με μονή επιφυλαχή στα
κειμένα όπου οι θέσεις τους θα πρέπει να έχουν σχέση με το αναρχικό-
επαναστατικό πνεύμα του εντύπου (αν και εξαιρέσεις μπορούν να γίνουν μετά από
εγκρίση της συνταξης).

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ τεχνικά βελτιωμένη και με αρκετά κειμένα. Θα τα
ξαναποιούμε συνητομα εδώ, αν και είναι καλύτερα να ξαναβρεθούμε στα
οδοφράγματα...

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

ιδιο πρισμα
οποιαδήποτε
δομή, τόσο στο
όσο και στον
αναρχικό χώρο.
λογική καλούμε
ομαδες από
κυριας από
ενδιαφέρονται, να
μαζί μας για μια
και ανταλλαγή

κουραστούμε να

"Μονο στις σαγηνίες ναυτοί ταίφοι μου
οποιοί θα κλαφούν θάρβουν οι σταλταχοί μου...
...κι οι τοίχοι των οπτιών έχω κοινό το διήρη
κι οι δρόμοι πάντα διασώζονται..."

Στο ονομα "Αλέξης" και σε αυτο που εμείνε...
Καλό σου ταξίδι. Στο επανιδείν φιλάρακι.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α) ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΓΡΙΟΙ ΚΑΙ ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΗΜΕΡΟΙ

Είναι γνωστό πως η λέξη κράτος χρησιμοποιείται και σαν ένα συνώνυμο της κοινωνίας, όπως γράφει ο Έρικο Μάλτεστα. Τα πράγματα περιπλέκονται ακόμα περισσότερο, όταν αφορά τους συγκεκριμένους ορους και έννοιες, όταν "μπανει στη μέση" και ο ορος "πολιτεία". Η ταύτιση της κοινωνίας με το κράτος βασίζεται κυρίως σε μια αντίληψη που έχει "διαποτίσει" ολοκληρω σχεδόν το κοινωνικό σύνολο και που η ουσία της είναι η ταύτιση της ποιότητας και ποσότητας αναγκαιότητας της κοινωνίας για τους ανθρώπους με την ποιοτική και ποσοτική αναγκαιότητα του κράτους (για τους ανθρώπους). Με άλλα λόγια η αντίληψη αυτή δεν στηρίζεται μόνο στο αναμφισβήτητο γεγονός ότι το κράτος χωρίς κοινωνία ανθρώπων δεν μπορεί να υπάρξει, αλλά και στο ότι δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνία ανθρώπων χωρίς κράτος. Ασφαλώς δεν είναι καθόλου δύσκολο να ανατραπεί με κάποια επιχειρήματα η συγκεκριμένη λανθασμένη αντίληψη που συνδέεται άμεσα και συμπεριλαμβάνεται στον ίδιο τρόπο σκέψης με την αντίληψη ότι πρέπει πάντοτε να υπάρχει κάποιος που να λέει "τι πρέπει να γίνει και τι όχι" στους πολλούς. Δεν είναι λίγες οι κοινωνίες που υπήρξαν και που υπάρχουν ακόμα δίχως την παραμικρή υπαρξη εξουσίας και ποσο μάλλον ενός κράτους, κοινωνίες που δεν έχουν, ασφαλώς να μας επιδείξουν μια αλματώδη τεχνολογική προοδο- γεγονός που δεν οφείλεται, φυσικά, στη θήβεν "εγκεφαλικοί τους κατωτέρωτητα" ως ανθρωπίνα οντα, όπως επιθυμούν κάποιοι να μας πείσουν γιαντο- αλλά έχουν να μας επιδείξουν μια πραγματικά ανθρωπίνη κοινωνία, η οποία στηρίζεται στην υπαρξη της αλληλεγγύης και της συνεργασίας μεταξύ των μελών της καθώς επίσης και στην αναπαρά της καχυποψίας.

Βέβαια οι έννοιες "ελευθερία", "συνεργασία" και "αλληλεγγύη" υπάρχουν και στις δικές μας κοινωνίες, τις "πολιτισμένες". Το ζήτημα όμως είναι το πως υπάρχουν, δηλαδή ποιο είναι το περιεχόμενο τους. Στις δικές μας κοινωνίες, το σχολείο, τα μέσα Μαζικής αποβλακώσεως, οι πολιτικοί, η εκκλησία μας μαθαίνουν ότι "Ελευθερία" σημαίνει να μην ξεπερνάς κάποια ορία, τους νόμους του κράτους και του θεού, "συνεργασία" σημαίνει πως υπάρχει κάποιος "φύλακας" κυρίως ή κυρία που "δίνει ψομί να φας", "προσφέροντας" σε σένα μια θέση εργασίας και "αλληλεγγύη" (σημαίνει) ότι πρέπει και εσύ να αγοράσεις κάρτες της UNICEF, ότι πρέπει να υπογράφεις και εσύ για τη σωτηρία της γης από τους ηγέτες των κρατών. Αν σωζόταν όμως η γη με υπογραφές, τότε το κράτος κι η μισθωτή σκλαβιά θα διαλύονταν με μια ροχαλία...

Ετσι λοιπόν ένα άτομο που έχει αφομοιώσει, με το περιεχόμενο που προαναφέρθηκε, τις έννοιες ελευθερία, συνεργασία, αλληλεγγύη και εντομμεται δεν αναζητά τίποτα περισσότερο από τα ...κοκκάλα που τον δίνουν, δεν προκρίνει ποτε να συλλαβεί το νοήμα της ελευθερίας του αγριού θιγαγνη-που δεν τον εξημέρωσε κανείς αλλά που είναι ηρεμο-εφοδόν και ταυτίζει αυτή την ελευθερία με την "ασυδοσία" και τη "ζωοδμή" καταστολή εφόσον θα "πλεις μέσα στην καθιστική σουα της ψευδαίσθησης πως είναι ολλοδωδωλ ελευθερος" όπως γράφει ο Ε.Κακναβάτος. Όμως η ζωοδής καταστολή επικρατεί στις αγάρες τσιμεντένες πολεις, στα αστικά λεωφορεία που ολοι σπρωχνονται αλληλοβρίζονται και στριμγωνονται, ενώ από δίπλα περνάει ένα καλογυαλισμένο και ακριβοπληρωμένο αυτοκίνητο. Σε αυτές τις τσιμεντένες πολεις κυριαρχεί η ασυδοσία η τάση του καθένος να ιδιοποιήσει, να αρπάξει από τους άλλους οσα περισσότερα μπορεί και με οποιοδήποτε τρόπο. Σε αυτές εδώ τις τσιμεντένοπολεις υπάρχουν οι ανθρωποφαγοί, με την κυριολεκτική εννοια και όχι στις ζουγκλες. Τα λιοτάρια μετατρέπονται σε "βασιλεία των ζώων" μόνο από τους ανθρωπίνους βασιλιάδες, είτε αυτοί είναι απόλυτοι μονάρχες, είτε διεκτινές επιχειρήσεων. Τα μυρμηγκία ανήκουν στους "ταπεινούς" της φύσης μόνο εξαιτίας των ιδεολογιών που έχουν αναπτύξει στους ναούς, στα ανακτορα, στα αρχοντικά και, στην εποχή μας, συστηματικά καλλιεργούνται από δολιοφροντίες απολογιστές των ισχυρών. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική αλλά η ιδέα ότι η φύση είναι ιεραρχική, για να μην αναφεριμε τα "κτνηώδη" και καθαρά αστικά χαρακτηριστικά που της αποδίδονται, αντανάκλα απλώς μια ανθρωπίνη συνήθη στην οποία η κυριαρχία και η υποταγή είναι αντιστοίχοι. (Μ.Μπουκτσιν "Τι είναι Κοινωνική Οικολογία", Εκδ Βιβλιόπολις).

Β) Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΑΥΤΙΣΗΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ. ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΕΤΕΡΟΡΓΑΝΩΣΗ. ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ.

Το κράτος, επιδιώκοντας την διατήρηση και διακονηση της υπαρξης του, συνεπώς και της κυριαρχίας του επι της κοινωνίας στην οποία ανήκει ως κυριότατος θεσμός της, έχει εισαγει και προωθήσει κάποιες ευρύτερα κοινωνικές λειτουργίες κάτω από ταμπέλες όπως πχ "κράτος προνοίας", "κράτος δικαίου" και γενικότερα "κοινωνικό κράτος". Σε προηγούμενες εποχές, αλλά κυρίως στις μερες μας, έχει κατορθώσει την ταύτιση στην συνείδηση των υπηκόων του, και μάλιστα σε πολύ μεγάλο βαθμό, της "κοινωνικής προνοίας" με την "κρατική", της "κοινωνικής δικαιοσύνης" με την "κρατική" και ένα ταυτόχρονα έχει καταφέρει να γίνετα λόγος μόνο για "κοινωνική αδικία" και να απουσιάζουν σχεδόν εντελώς από το λεξιλόγιο του κοινωνικού συνόλου οροι όπως "κρατική αδικία". Εδώ, όμως, πρέπει να επισημανθεί ότι η "κοινωνική αδιαφορία" (ως αντίθετος ορος εκείνου της "κοινωνικής προνοίας") ταυτίζεται, κατά κάποιο τρόπο, με την "κρατική αδιαφορία". Από τα παραπάνω μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το φαινόμενο της ταύτισης κράτους και κοινωνίας παρατηρείται γιατί η κοινωνία αντιλαμβάνεται τη λειτουργία της μέσα από τη λειτουργία του κράτους, δηλαδή ο ψεφοφορος μέσα από τη λειτουργία του βουλευτή και του κοιμματος που ψηφισε, ο μαθητής μέσα από τη

ανεκαθεν βρισκονταν στη μιζερή θέση της εκάστοτε τάξης, και αυτονομία, αδικής κοινωνίας-είναι ο πατερας, στα πλαίσια της πατριαρχικής οικογένειας, ο μνηστής-προεδρος στα πλαίσια της μαθητικής κοινότητας, ο δημαρχος στα πλαίσια του δήμου, ο δικαστής στα πλαίσια της "δικαιοσύνης" (που παραβρομαίει), ο μπάτσος στα πλαίσια της καταπολέμησης του εγκλήματος (!), ο βουλευτής στα πλαίσια της "δημοκρατικής πολιτικής" και νομιμότητας" η κυβέρνηση και, γενικότερα το κράτος, στα πλαίσια της γενικής ρύθμισης της ζωής όλων μας...

Ας επιστρέψουμε, όμως, στο ζήτημα της κοινωνικής και κρατικής αδιαφορίας. Αναμφισβήτητα, η αδιαφορία, ως προς μια πραγματικά ουσιαστική βελτίωση των συνθηκών ζωής, καλύπτει, σε γενικές γραμμές, το μεγαλύτερο φάσμα του συνόλου της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας τουλάχιστον. Όταν αφορά την "κρατική αδιαφορία" αυτή ούτε καν υφίσταται στην πραγματικότητα, εφόσον προκειται για μια εννοια πλάστη, αναπαρκτη στην ουσία, όπως και τσος άλλες έννοιες με πρώτη και "καλύτερη" εκείνη της "πατρίδας" και αυτο γιατί το κράτος δεν "αδιαφορεί" για τους πολίτες του, απλώς επεμβαίνει σε ορισμένα ζητήματα για να ικανοποιήσει τα συμφέροντα των οικονομικά, πολιτικά, συνεπώς και κοινωνικά "ανιψωμένων" και "κάνει τα στρόβα ματτα" στις άλλες περιπτώσεις για να τα συγκάλυψει.

Εκτός αυτών, ας μην ξεχνάμε κάτω από ποιες κοινωνικές συνθήκες γεννήθηκαν τα κράτη που υπήρξαν στην ως τώρα ιστορία της ανθρωπότητας. Όλα τα κράτη είχαν και έχουν

επιβλήσει αντίστοιχων (νέων) ορών οικονομικής πολιτικής και αυτεπτα κοινωνικής κυριαρχίας που θα αφησούν ολο και λιγότερα περιθώρια και προοπτικές αντίδρασης και αντιστάσεως από τους αρχόμενους (βλ. Μασστίχ-Ενωμένη Ευρώπη).

Πέρα όμως από τις οποίες κινήσεις-προσπάθειες για σταδιακή επιβολή των νέων ορών διεθνούς κυριαρχίας, είναι απαραίτητο στα πλαίσια αυτού του κειμένου, να προσδιορίσουμε, όσο μπορούμε και όπως αντιλαμβάνομαστε, τον ρόλο που παίζει, η, καλύτερα αποδίδεται στον ορο "κρατική αδιαφορία" στην ευρύτερη κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα, αλλά και, πιο συγκεκριμένα, σε μεγάλο μέρος των αντλήμενων-με βάση το καταπιεμένο και εκμεταλλευόμενο-με βάση την οικονομική και πολιτική κατάσταση-κομμάτι του κοινωνικού συνόλου.

Όπως ήδη αναφέρθηκε στην αρχή περίπου του κειμένου, η λεγόμενη "κρατική αδιαφορία" δεν είναι τίποτε άλλο από την παγία τακτική του κράτους να οφείλει τους οικονομικά, πολιτικά, συνεπώς και κοινωνικά εχθρούς-και όχι μόνο δυνατός και να "κλείνει τα ματτα" στους υπολοίπους μέσα από τη μυθική, αλλά όχι ακόμα απομυθωποιημένη "κοινωνική πολιτική" του. Το διεκτινών οργανο του κράτους είναι, ως γνωστόν, η κυβέρνηση. Μια κυβέρνηση που, κατά καθόλου περιεργό τρόπο, τα πηγαίνει πάντοτε καλά με τους πλούσιους. Αλλά ακόμα και αν υποθέταμε ότι υπήρχε μια κυβέρνηση, η οποία ήθελε να δώσει μοιραία χτυπήματα στην άρχουσα τάξη, τότε αυτή η τάξη δεν θα είχε κανένα ήθικο ενδοιασμό να την ανατρέψει με οποιοδήποτε τρόπο. Ανα πάσα στιγμή, κανείς μας δεν πρέπει να ξεχνάει ότι δεν ζούμε "σε μια κοινωνία αγέλων".

Εκτός, όμως, από την κυβέρνηση, υπάρχει και η αντιπολίτευση. Και εφόσον υπάρχουν αυτά τα δύο, υπάρχει και κάτι ανάμεσα τους το οποίο πλάσσεται στις λαϊκές μάζες ως "διαμάχη", ως πολιτικός ανταγωνισμός και με την επιμερούς εκλογική του εκφραση σε κάθε εκλογές. Στο πλαίσιο της σύγχρονης δημοκρατικής νομιμότητας, η "κυβερνητική αδιαφορία" απο-τιπτε, διαφοροποιείται πάντως από τη μυθική "κρατική αδιαφορία". Για την αδιαφορία του κράτους - για την λειτουργική του αδυναμία δηλαδή- στα οποία κοινωνικά προβλήματα προκύπτουν η υπαρκτός επι μόνιμο βάσεως, ειθύνεται πλέον μοναχά η συγκεκριμένη κυβέρνηση με τους "κακούς χειρισμούς της" με την "κοινωνική αδιαφορία" και την ...περιφνητή "αντλκή πολιτική" που τη διέπει. Με άλλα λόγια, η "παγία" αδιαφορία του κράτους και της εκάστοτε κυβέρνησης μετατρέπεται σε συγκεκριμένη "αδιαφορία" του κράτους και της συγκεκριμένης κυβέρνησης. Ετσι λοιπόν έχουμε πάντοτε μια κυβέρνηση που "αντλαιοποιεί", που στρεφεται με συγκεκριμένους τρόπους κατά των "λαϊκών συμφερόντων", και μια αντιπολίτευση που "λαϊκίζει", που διαμαρτυρείται παθιασμένα για την καταπάτηση των λαϊκών, αλλά και των λεγομένων "εθνικών" φυσικά συμφερόντων. Όλη αυτή η πολιτική διαμάχη παίρνει την ανυπερά ακρόαση στα τέσσερα και το βήμα της βούλης (!). Πριν από 100 περίπου χρόνια ο Πέτρος Κροπότκιν έγραφε πραγματικά, εκ των οποίων μερικά αποτελούν ένα μεγάλο κομμάτι των σταθερών θεσεων και αρχών των παγκοσμίου αναρχικών κινήματος. Αναφερομενος λοιπόν στα κοινοβουλευτικά γεγονότα της εποχής του έγραφε: "Είναι αλήθεια ότι η βούλη μπορεί να ανατρέψει ένα πρωθυπουργό αλλά για να κάνει τι - ; Για να ορίσει έναν άλλο που θα έχει τις ίδιες εξουσίες και που, αν η Βούλη φανει συνέπεια, θα πρέπει αναγκαστικά να τον ανατρέψει σε οκτώ μερες; Γιατί ποτρίνα να τον κρατήσει μέχρι που να κορυφωθεί η αγανάκτηση στην χώρα, και τότε, τον ανατρέψει για να ξανακάνει πρωθυπουργό εκείνον που είχε ανατρέψει πριν δύο χρόνια. Ετσι παίζει τραμπάκι Γκλάντστον-Μπλκονσφλντ, Μπλκονσφλντ-Γκλάντστον, πράγμα που στο βάθος δεν αλλάζει τίποτα. Η χώρα κυβερνιεται πάντα από ένα πρόσωπο, από τον πρωθυπουργό."

Ετσι από όλα τα παραπάνω γραφομενα το συμπέρασμα που μπορεί να εξαχθεί είναι το εξής (διατυπωμένο από ένα άλλο πασιγνώστο αναρχικό τον Ε.Μάλτεστα)

"Σε κάθε εποχή και σε κάθε τοπο οποιο ονομα και να παίρνει η κυβέρνηση, οποια και αν είναι η κατάργη της ή η οργάνωση της, η βασική της λειτουργία είναι πάντα να καταπιέζει και να εκμεταλλεύεται τις μάζες και να υπαρκσιέ τις καταπιεστές και τους εκμεταλλεύτες. Τα βασικά της χαρακτηριστικά και αναπόσπαστα οργανα είναι ο χωροφυλάκας και ο φοροεισπραχτορας, ο στρατιωτής και η φυλακή. Και οσατα προσδθενονται αναγκαστικά ο παπας ή ο δασκαλος που προστατεύονται και υποστηρίζονται από την κυβέρνηση, για να καταστήσουν το πνεύμα των ανθρώπων δουλικο και να τους κάνουν πειθηνούς κάτω από το ζυγο"

Συνεχία στη σελίδα 7

Αλφα ο στερητικός, κι ο κυκλος παραδιπλα

κι η παλιν; που να η παλιν;